

Załącznik nr I – Szczegółowe warunki realizacji przedsięwzięć dla Działania 09.05

Spis treści

Rozdział I.....	2
Typy projektu dla konkurencyjnego sposobu wyboru projektów.....	2
Rozdział II.....	2
Zasady dotyczące wsparcia w zakresie poszczególnych typów projektów.....	2
Rozdział III.....	3
Typ projektu nr 1 – Kompleksowe wsparcie na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny.....	3
Podrozdział III.1 Asystent rodziny	4
Podrozdział III.2 Rodzina wspierająca	5
Podrozdział III.3 Interwencja kryzysowa	6
Podrozdział III.4 Wsparcie preadopcyjne i postadopcyjne.....	9
Rozdział IV	10
Typ projektu nr 2 – Wspieranie tworzenia nowych miejsc opieki i wychowania w nowo tworzonych placówkach wsparcia dziennego lub wsparcie działalności istniejących placówek wsparcia dziennego.	10
Rozdział V	11
Typ projektu nr 6 – Podniesienie kwalifikacji i kompetencji osób działających na rzecz wspierania rodziny, w tym asystentów rodziny na potrzeby świadczenia usługi w społeczności lokalnej (m.in.: działania podnoszące kwalifikacje i kompetencje w zakresie zapobiegania wszelkiego rodzaju dyskryminacji) - realizowane wyłącznie jako element kompleksowego projektu.	11

Rozdział I

Typy projektu dla konkurencyjnego sposobu wyboru projektów

Wsparciem w ramach naboru mogą zostać objęte poniższe typy projektów:

- 1) Typ projektu nr 1: Kompleksowe wsparcie na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny, obejmujące m.in:
 - a) działania asystenta rodziny,
 - b) poradnictwo dla rodzin,
 - c) powoływanie rodzin wspierających,
 - d) przeciwdziałanie przemocy, w tym wsparcie rodziny w ramach interwencji kryzysowej,
 - e) wsparcie preadopcyjne,
 - f) wsparcie postadopcyjne.
- 2) Typ projektu nr 2: Wspieranie tworzenia nowych miejsc opieki i wychowania w nowo tworzonych placówkach wsparcia dziennego lub wsparcie działalności istniejących placówek wsparcia dziennego.
- 3) Typ projektu nr 6: Podniesienie kwalifikacji i kompetencji osób działających na rzecz wspierania rodziny, w tym asystentów rodziny na potrzeby świadczenia usługi w społeczności lokalnej (m.in.: działania podnoszące kwalifikacje i kompetencje w zakresie zapobiegania wszelkiego rodzaju dyskryminacji) - realizowane wyłącznie jako element kompleksowego projektu.

Podnoszenie kwalifikacji i kompetencji planowane w ramach projektu musi być ściśle powiązane z działaniami zakładanymi w typie projektu nr 1 i/lub 2, tzn. typ projektu nr 6 nie może być realizowany samodzielnie.

Rozdział II

Zasady dotyczące wsparcia w zakresie poszczególnych typów projektów

1. Możliwy zakres usług wsparcia rodziny oraz podmioty uprawnione do realizacji tych usług określa ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Beneficjent zapewnia, że wsparcie dla rodziny odbywa się zgodnie z ww. ustawą a także z Regionalnym Planem Rozwoju Usług Społecznych i Deinstytucjonalizacji dla Województwa Świętokrzyskiego na lata 2023-2025¹, stanowiącym załącznik do uchwały nr 6992/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2023 r.
2. Beneficjent nie może finansować z EFS+ świadczeń wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Świadczenia te mogą stanowić wkład własny do projektu.

¹ <https://www.swietokrzyskie.pro/regionalny-plan-rozwoju-uslug-spolecznych-i-deinstytucjonalizacji-dla-wojewodztwa-swietokrzyskiego/>

3. W projektach realizowanych w Działaniu 09.05 możliwe jest finansowanie usług zdrowotnych w zakresie działań o charakterze diagnostycznym lub profilaktycznym jako uzupełnienie usług społecznych, o ile usługi te nie mogą zostać sfinansowane ze środków publicznych, tj. wykraczają poza gwarantowane świadczenia opieki zdrowotnej albo wykazane zostało, że gwarantowana usługa zdrowotna nie może zostać sfinansowana danej osobie ze środków publicznych w okresie trwania projektu.
4. W projektach realizowanych w Działaniu 09.05 nie ma możliwości wspierania pracowników socjalnych. Dla wyżej wymienionej grupy zaplanowano wsparcie w Programie Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (FERS).

Rozdział III

Typ projektu nr 1 – Kompleksowe wsparcie na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny

Typ projektu nr 1 – Kompleksowe wsparcie na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny, obejmuje m.in:

- a) działania asystenta rodziny,
 - b) poradnictwo dla rodzin,
 - c) powoływanie rodzin wspierających,
 - d) przeciwdziałanie przemocy, w tym wsparcie rodziny w ramach interwencji kryzysowej,
 - e) wsparcie preadopcyjne,
 - f) wsparcie postadopcyjne.
1. Wspieranie rodziny przeżywającej trudności w sprawowaniu opieki nad dziećmi i ich wychowaniu to system zaplanowanych działań, które mają pomóc przywrócić takim rodzinom zdolności do pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczych.
 2. Działania, o których mowa w ust. 1, wspomagają rodziców, mających problemy w wypełnianiu obowiązków rodzicielskich, w taki sposób, aby zapobiec doprowadzeniu do sytuacji, w której dziecko, ze względu na jego dobro, zostałyby umieszczone w pieczy zastępczej.
 3. Pomoc rodzinie realizowana jest w szczególności w formie konsultacji i poradnictwa specjalistycznego, terapii i mediacji, usług dla rodzin z dziećmi, pomocy prawnej oraz organizowania spotkań dla rodzin, w tym grup wsparcia.
- Pomocą w prawidłowym wypełnianiu funkcji rodzicielskich służą asystenci rodziny, rodziny wspierające oraz placówki wsparcia dziennego (zgodnie z typem projektu nr 2).

Podrozdział III.1 Asystent rodziny

1. Zadania asystenta rodziny określone zostały w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej i należą do nich w szczególności:
 - 1) opracowanie i realizacja planu pracy z rodziną we współpracy z członkami rodziny i w konsultacji z pracownikiem socjalnym, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
 - 2) opracowanie, we współpracy z członkami rodziny i koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, planu pracy z rodziną, który jest skoordynowany z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej;
 - 3) udzielanie pomocy rodzinom w poprawie ich sytuacji życiowej, w tym w zdobywaniu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego;
 - 4) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów socjalnych;
 - 5) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów psychologicznych;
 - 6) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych z dziećmi;
 - 7) wspieranie aktywności społecznej rodzin;
 - 8) motywowanie członków rodzin do podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
 - 9) udzielanie pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej;
 - 10) motywowanie do udziału w zajęciach grupowych dla rodziców, mających na celu kształtowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych;
 - 11) udzielanie wsparcia dzieciom, w szczególności poprzez udział w zajęciach psychoedukacyjnych;
 - 12) podejmowanie działań interwencyjnych i zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin;
 - 13) prowadzenie indywidualnych konsultacji wychowawczych dla rodziców i dzieci;
 - 14) realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329);
 - 15) prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
 - 16) dokonywanie okresowej oceny sytuacji rodziny, nie rzadziej niż co pół roku, i przekazywanie tej oceny podmiotowi, o którym mowa w art. 17 ust. 1

ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;

- 17) monitorowanie funkcjonowania rodziny po zakończeniu pracy z rodziną;
 - 18) sporządzanie, na wniosek sądu, opinii o rodzinie i jej członkach;
 - 19) współpraca z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, właściwymi organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami i osobami specjalizującymi się w działaniach na rzecz dziecka i rodziny;
 - 20) współpraca z zespołem interdyscyplinarnym lub grupą roboczą, o których mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną².
2. Efektem prawidłowo prowadzonej pracy asystenta z rodziną powinno być pozostanie dziecka w rodzinie lub jego powrót do rodziców, jeżeli już zostało umieszczone poza rodziną.
 3. Pomoc świadczona przez asystenta rodziny jest zawsze prowadzona za jej zgodą i z jej aktywnym udziałem, z uwzględnieniem własnych możliwości tej rodziny oraz wsparcia zewnętrznego. Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy – na mocy postanowienia sądu rodzinnego – rodzinie przydzielony zostaje asystent rodziny jako bezwzględnie konieczna metoda wsparcia jej funkcjonowania.
 4. Podmiot realizujący usługi asystenckie monitoruje ich świadczenia i zapewnia ich wysoką jakość, rozumianą przynajmniej jako zgodność z minimalnymi wymaganiami określonymi dla tych usług w przypadku wsparcia świadczonego dla osób z niepełnosprawnościami.
 5. Wsparcie w ramach projektu nie może spowodować:
 - 1) zmniejszenia dotychczasowego finansowania usług asystenckich przez Beneficjenta;
 - 2) zastąpienia środkami projektu dotychczasowego finansowania usług asystenckich ze środków innych niż europejskie.

Podrozdział III.2 Rodzina wspierająca

1. W celu wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych rodzina może zostać objęta pomocą rodziny wspierającej.

² W związku z nowelizacją ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej art. 15 ust. 1 pkt 19 z dniem 22 czerwca 2023 roku otrzyma następujące brzmienie: „współpraca z zespołem interdyscyplinarnym lub grupą diagnostyczno-pomocową, o których mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 oraz z 2023 r. poz. 289 i 535), lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną.”.

2. Pełnienie funkcji rodziny wspierającej powierzone jest na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Rodzina wspierająca, przy współpracy asystenta rodziny, pomaga rodzinie przeżywającej trudności w:
 - 1) opiece i wychowaniu dziecka;
 - 2) prowadzeniu gospodarstwa domowego;
 - 3) kształtowaniu i wypełnianiu podstawowych ról społecznych.
3. Rodzina wspierająca pomaga rodzicom, którzy mają trudności w sprawowaniu opieki nad dzieckiem oraz jego wychowywaniu. Jej podstawowym zadaniem jest nauka rodzicielstwa, czyli kształtowanie i rozwijanie umiejętności opiekuńczo-wychowawczych rodziców.
4. Wsparcie, w zależności od potrzeb rodziny, może obejmować inne aspekty życia utrudniające jej normalne funkcjonowanie. Rodzina wspierająca pokazuje m.in.: jak radzić sobie z problemami dnia codziennego, z prawidłowym prowadzeniem gospodarstwa domowego, racjonalnym zarządzaniem budżetem czy oszczędnym korzystaniem z mediów. Pomoc dotyczy także spraw związanych np. z nauką racjonalnego przygotowania posiłków oraz wprowadzania nawyków właściwego odżywiania, utrzymywania czystości w domu, jak i higieny osobistej. Rodzina wspierająca zwraca uwagę na problemy zdrowotne i edukacyjne dzieci. Pokazuje jak budować prawidłowe więzi pomiędzy członkami rodziny, jak komunikować się bez krzyku i przemocy. Modyfikuje rytm życia rodziny oraz wskazuje sposoby organizowania i spędzania czasu z dziećmi.
5. Pełnienie funkcji rodziny wspierającej może być powierzone osobom z bezpośredniego otoczenia dziecka, które:
 - 1) nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo;
 - 2) nie figurują w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.

Podrozdział III.3 Interwencja kryzysowa

1. Interwencja kryzysowa stanowi zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu.
2. Celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej.
3. Interwencją kryzysową obejmuje się osoby i rodziny bez względu na posiadany dochód. W ramach interwencji kryzysowej udziela się natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb poradnictwa socjalnego lub prawnego, w sytuacjach uzasadnionych - schronienia do 3 miesięcy.

4. W ramach interwencji kryzysowej możliwa jest realizacja wsparcia dla tworzenia i/lub działalności punktów i ośrodków interwencji kryzysowej, oferujących wsparcie osobom i rodzinom dotkniętym problemami i sytuacjami kryzysowymi.
5. Wsparcie działalności istniejących punktów i ośrodków interwencji kryzysowej może odbywać się wyłącznie pod warunkiem rozszerzenia oferty usług świadczonych przez dany punkt/ośrodek i/lub zwiększenia liczby osób obejmowanych wsparciem w ramach danego punktu lub ośrodka.
6. Zgodnie z Zaleceniami Wydziału Polityki Społecznej Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w sprawie standardów placówek funkcjonujących na rzecz osób doświadczających przemocy w rodzinie pomoc świadczona przez PIK i OIK powinna być zgodna z poniższymi standardami, które określają zakres usług świadczonych przez poszczególne placówki, z możliwością zaoferowania szerszego wachlarza świadczeń.
7. PIK – punkt interwencji kryzysowej

Cel: Podstawowym zadaniem PIK jest udzielanie pomocy w formie poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego, prawnego i socjalnego osobom znajdującym się w sytuacji kryzysowej m.in. z powodu doświadczanej w rodzinie przemocy.

Opis działalności: Działalność PIK ma charakter regionalny (gmina, powiat). Punkt udziela pomocy w postaci poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego, prawnego, socjalnego oraz psychoedukacji w zakresie związanym z przemocą w celu udzielania wsparcia w radzeniu sobie z aktualnym kryzysem i budowaniu motywacji do pozytywnych zmian. W razie potrzeby punkt powinien także udzielić pomocy w zakresie zorganizowania schronienia osobom lub rodzinom zagrożonym przemocą. Kontakt z PIK jest możliwy zarówno osobiście jak i telefonicznie w określone dni tygodnia w z góry określonych godzinach. Wskazane byłoby aby PIK otwarty był w godzinach popołudniowych, gdyż część z jego zadań w godzinach przedpołudniowych świadczą GOPS i PCPR. W związku z powyższym PIK powinien minimum raz w tygodniu przyjmować klientów w godzinach popołudniowych. W siedzibie PIK w widocznym, ogólnodostępnym miejscu powinna znajdować się informacja dotycząca możliwości uzyskania natychmiastowej pomocy w godzinach w których punkt ten nie pracuje, wraz z podaniem numeru telefonu interwencyjnego czynnego całą dobę (Niebieska Linia, telefon interwencyjny Systemu Obsługi Wsparcia - SOW itp.).

Kadra i kwalifikacje: W skład zatrudnionych osób w PIK powinni m.in. wchodzić: psycholog, prawnik oraz pracownik socjalny³. Pracownicy punktu powinni posiadać ukończone studia wyższe z zakresu psychologii, pedagogiki,

³ W projektach realizowanych w Działaniu 09.05 nie ma możliwości wspierania pracowników socjalnych

socjologii, profilaktyki, bądź posiadać kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu pracownika socjalnego⁴ na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Wszyscy pracownicy powinni ukończyć szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w wymiarze minimum 50 godzin o tematyce zgodnej z wytycznymi do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Minimum jeden pracownik powinien także ukończyć szkolenie z zakresu interwencji kryzysowej. Ponadto kadra PIK z uwagi na specyfikę problemów z jakimi spotyka się w codziennej pracy jest zobligowana do systematycznego podnoszenia swoich kwalifikacji.

8. OIK – ośrodek interwencji kryzysowej

Cel: Ośrodek realizuje zadania w zakresie poradnictwa specjalistycznego oraz interwencji kryzysowej.

Opis działalności: Podstawowym celem OIK jest prowadzenie interdyscyplinarnych działań w zakresie interwencji kryzysowej, podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu. Celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej. W celu właściwego udzielenia pomocy OIK powinien w pierwszej kolejności przeprowadzić diagnozę sytuacji kryzysowej (ocena stanu psychicznego osoby doznającej przemocy, identyfikacja źródła kryzysu) i w zależności od rozpoznania podjąć dalsze działania na rzecz osób w kryzysie, by zapewnić im kompleksową pomoc. W ramach interwencji kryzysowej OIK musi prowadzić: indywidualne i rodzinne poradnictwo psychologiczne, indywidualną bądź rodzinną psychoterapię w sytuacjach skrajnie urazowych, specjalistyczne poradnictwo prawne, pracę socjalną, animowane grupy samopomocowe grupy wsparcia. W sytuacjach uzasadnionych OIK powinien udzielić pomocy w natychmiastowym zorganizowaniu schronienia dla osoby doznającej przemocy, bądź udzielenia, w przypadku OIK z miejscami całodobowymi, schronienia do 3 miesięcy. OIK podejmuje także działania pomocowe w środowisku osób zagrożonych przemocą (poza placówką). OIK powinien być otwarty we wszystkie dni robocze również w godzinach popołudniowych. Ponadto OIK posiadający miejsca całodobowe powinien być otwarty we wszystkie dni tygodnia 24 godziny na dobę. Oprócz wyżej wymienionych świadczeń zapewnia w zakresie potrzeb bytowych:

- 1) pomieszczenia do spania oraz wspólne pomieszczenia do pobytu dziennego;
- 2) ogólnodostępne łazienki, wyposażone w sposób umożliwiający sprawne korzystanie zarówno przez mieszkańców, jak i dzieci, proporcjonalnie do liczby mieszkańców, odpowiednio jedna łazienka na pięć osób;

⁴ jw.

- 3) ogólnodostępną kuchnię do samodzielnego sporządzania posiłków oraz pomieszczenie do ich spożywania;
- 4) wyżywienie (produkty spożywcze do samodzielnego przygotowania posiłku, bądź posiłku gotowego);
- 5) środki higieny osobistej;
- 6) pomieszczenia do prania i suszenia.

Kadra i kwalifikacje: OIK powinien dysponować liczbą etatów adekwatną do rozmiaru prowadzonej działalności. Ze względu na charakter wykonywanych zadań powinien zatrudniać: psychologów, terapeutów, pracownika socjalnego⁵ oraz prawnika. Osoby pracujące z ofiarami przemocy powinny mieć wykształcenie wyższe z zakresu psychologii, pedagogiki, socjologii, medycyny, pracy socjalnej, profilaktyki bądź resocjalizacji. Muszą ukończyć szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w wymiarze minimum 50 godzin o tematyce zgodnej z wytycznymi do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Osoby zatrudnione przy realizacji zadań pomocowych dla ofiar przemocy w rodzinie powinny ukończyć również szkolenia z zakresu interwencji kryzysowej. Ponadto kadra zatrudniona w OIK z uwagi na specyfikę problemów z jakimi spotyka się w codziennej pracy jest zobligowana do systematycznego podnoszenia swoich kwalifikacji.

Podrozdział III.4 Wsparcie preadopcyjne i postadopcyjne

1. Wsparcie preadopcyjne dotyczy uczestników projektu (osób chcących przysposobić dziecko; dzieci) wobec których podjęte zostaną działania m.in. :
 - 1) objęcie dzieci usługami terapeutycznymi, rehabilitacyjnymi, edukacyjnymi, pedagogicznymi, psychologicznymi i innymi niezbędnymi do rozpoznawania i niwelowania deficytów;
 - 2) objęcie osób chcących przysposobić dziecko wsparciem według ich potrzeb, w celu podwyższenia ich kompetencji i gotowości do przyjęcia dziecka;
2. Wsparcie postadopcyjne - wsparcie osób, które przysposobiły dziecko i ich rodzin może być realizowane m.in. przez:
 - 1) pomoc w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i opiekuńczych;
 - 2) poradnictwo i terapię, w tym terapię rodzinną;
 - 3) pomoc pedagogiczną, psychologiczną, prawną;

Uwaga: Zgodnie z art. 154 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej* prowadzenie procedur przysposobienia oraz przygotowanie osób zgłaszających gotowość do przysposobienia dziecka, stanowi wyłączną kompetencję ośrodka adopcyjnego.

⁵ jw.

Rozdział IV

Typ projektu nr 2 – Wspieranie tworzenia nowych miejsc opieki i wychowania w nowo tworzonych placówkach wsparcia dziennego lub wsparcie działalności istniejących placówek wsparcia dziennego.

1. Beneficjent zapewnia, że usługi wsparcia rodziny w postaci pomocy w opiece i wychowaniu dzieci w formie placówek wsparcia dziennego, w tym świetlic środowiskowych polegają na tworzeniu nowych miejsc opieki i wychowania w ramach nowo tworzonych placówek wsparcia dziennego lub na wsparciu istniejących placówek.
2. Wsparcie istniejących placówek wsparcia dziennego jest możliwe wyłącznie pod warunkiem:
 - 1) zwiększenia liczby miejsc w tych placówkach lub
 - 2) rozszerzenia oferty wsparcia.
3. Placówkę wsparcia dziennego prowadzi gmina, podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, lub podmiot, który uzyskał zezwolenie wójta⁶.
4. Placówka wsparcia dziennego może być prowadzona w jednej lub kilku formach łącznie:
 - 1) opiekuńczej, w tym kół zainteresowań, świetlic, klubów i ognisk wychowawczych, gdzie zapewniona jest dziecku opieka i wychowanie, pomoc w nauce, organizacja czasu wolnego, zabawa i zajęcia sportowe oraz rozwój zainteresowań;
 - 2) specjalistycznej, w której w szczególności organizowane są zajęcia socjoterapeutyczne, terapeutyczne, korekcyjne, kompensacyjne oraz logopedyczne, realizowany jest indywidualny program korekcyjny, program psychokorekcyjny lub psychoprofilaktyczny, w szczególności terapia pedagogiczna, psychologiczna i socjoterapia;
 - 3) pracy podwórkowej realizowanej przez wychowawcę, podczas której odbywają się działania animacyjne i socjoterapeutyczne.
5. Działanie placówki wsparcia dziennego w tym świetlicy środowiskowej powinno wynikać ze zdiagnozowanych dla danej grupy docelowej potrzeb i opierać się m.in. o następujące zasady:
 - 1) indywidualizacja wsparcia (np. przez realizację indywidualnych planów wsparcia przygotowanych dla każdego dziecka), w tym dostosowanie wsparcia do indywidualnych potrzeb dzieci (m.in.: pomoc w nauce, organizowanie dzieciom czasu wolnego, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień

⁶ Przez „wójta” należy przez to rozumieć burmistrza oraz prezydenta miasta.

dzieci, rozwijanie kultury osobistej, poprawa sprawności fizycznej, rozwój umiejętności interpersonalnych);

- 2) współpraca specjalistów i instytucji (np. logopeda, psycholog, pedagog, asystent rodziny, pracownik socjalny, kurator sądowy szkoła, placówki medyczne, poradnia psychologiczno-pedagogiczna).

Praca z rodzinami (opiekunami) dzieci, w tym zbudowanie zaufania do placówki i jej kadry (np. przez przekazanie zasad pracy placówki, terminów zajęć, przedłożenie do wypełnienia formularza uczestnictwa itp.), pozyskanie informacji ważnych do diagnozy sytuacji dziecka, doskonalenie kompetencji wychowawczych rodziców/opiekunów oraz wspieranie rodzin w sprawach o kluczowym znaczeniu (np. organizowanie spotkań, konsultacji ze specjalistami, rozmowy z pracownikami placówki, angażowanie rodziców do wspólnego działania na rzecz placówki).

Rozdział V

Typ projektu nr 6 – Podniesienie kwalifikacji i kompetencji osób działających na rzecz wspierania rodziny, w tym asystentów rodziny na potrzeby świadczenia usługi w społeczności lokalnej (m.in.: działania podnoszące kwalifikacje i kompetencje w zakresie zapobiegania wszelkiego rodzaju dyskryminacji) - realizowane wyłącznie jako element kompleksowego projektu.

1. Podnoszenie kwalifikacji i kompetencji planowane w ramach projektu musi być ściśle powiązane z działaniami zakładanymi w typie projektu nr 1 i/lub 2, tzn. typ projektu nr 6 nie może być realizowany samodzielnie. Zaplanowanie w ramach projektu działań dotyczących podnoszenia kwalifikacji i kompetencji osób związanych ze świadczeniem usług społecznych musi zostać uzasadnione w treści wniosku o dofinansowanie projektu.
2. Powiązanie z działaniami planowanymi w ramach typu projektu nr 1 i/lub 2, oznacza, że grupa docelowa podnosząca kwalifikacje i kompetencje, po uzyskaniu wsparcia musi zostać zaangażowana w świadczenie usług realizowanych w ramach projektu.
3. Podstawowe informacje dotyczące uzyskiwania kwalifikacji w ramach projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego określa załącznik nr 2 do [Wytycznych dotyczących monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów na lata 2021-2027.](#)